

Mermerler Şehrinde Bir Gün

— sevinc-guven · 26 Aralık 2009

Yaşlı kadın üzerinde'Mevhibe Dayıoğlu 'yazan mermeri elindeki iki kiloluk bidonla sulayıp yıkarken çok yakınından gelen yumuşacık,tatlı sesle başını sesin geldiği yöne çevirdi, sarışın,kısacık saçlı,mavi gözlü melekler kadar güzel ve masum yüzlü bir genç kızın içini çeke çeke ağladığını gördü.'Çok güzel ,şık ve zarif'diye düşündü.'Televizyonda sunucu ya da tiyatro oyuncusu olabilir.'Elindeki mavi bidonu ters çevirip kalan suyu da papatyaların üzerine devirirken 'Annemin fotoğraflarına benziyor'dedi kendi kendine 'O da sarışın mavi gözlüymüş,o zamanlar renkli fotoğraf olmadığı için belli değil ama annemin sarışın ,mavi gözlü olduğu hep söylenir.Fotoğraflarından çok güzel bir kadın olduğu belli yine de.'

Genç kız ağlamaklı bir sesle kendi kendine daha doğrusu üzerinde'Sare Şenyüz'yazan Mezar taşına bakarak konuşuyordu..'Yine yanlış yaptım,kendime hakim olmadım.Duygularımı bastıramadım anne' Bile bile 'Lades 'dedim.Çok çaba sarfediyorum ,Her seferinde söz veriyorum kendime.Ama bir şey var tutuyor beni yapamıyorum,tutamıyorum sözlerimi anne. Kendimden çok sıkıldım,bir gram sevgi yok içimde kendime karşı.Düşüncelerime güvenemiyorum.Hiçbirini gerçekleştiremiyorum;çünkü yaşam bir kördüğüm,çözemediğim,devam ediyorum saçmalıklarına.Bir insan hiçbir şey başaramaz mı? Başaramadığı da oluyormuş demek ki...çok geç olsa da bunu öğrendim.Elimi hiçbir taşın altına koyamıyorum ,beceremiyorum'Seviyorum'diyorum ama sevgi bu mu? Sevgi, sevdiğine zarar verimek mi?Sevdiğini üzme,huzursuz etmek mi?Sevdiğini kendinden uzaklaştırmak mı? Sorulara yanıtım yok En başta kişiliğim yok...ben kimim,ne yapıyorum,amacım ne ?Ne için ,kim için yaşıyorum? Yarın ne olacak? 'Himm,gönül meselesi 'diye fısıldadı yaşlı kadın.'Aşk sen ne sandınyavrucuğum? Bala bulanmış zehirdir aşk."Kendimi yok etmeye bile cesaretim yok anneciğim.Herşeyi yaparım diyorum ama bir adım bile atamıyorum yerimde saymaktan başka,hep geri 'Vah yavrucuğum vah 'diye üzgün üzgün başını sallayarak ayakta dikilip kalmıştı yaşlı kadın ,gençliğini ilk aşkını düşündü;sabun köpüğü gibi uçup giden aşkını. .Yüreğindeki külleri karıştırarak bir kıvılcım patlattı.'Aşk bir masal'dedi içinden,'Bir varmış,bir yokmuş'

'Benim kadar geri giden kaç kişi var acaba? Zamanında yaptığım hatalardan ders almam gerekirdi,niçin alamadım?Neden aynı hataları tekrarlayıp duruyorum?,Allah beni niçin sevmiyor?,Neden unuttu?,Ya da benim inancıma mı inanmıyor?...Yaşlı kadın genç kıza doğru bir adı attı,onu avutmak istedi ama ters bir yanıt alırsam diye düşünerek olduğu yerde kaldı.'Hep hata ararız ya birilerinde,ne kadar doğru ki bu?,Bizi yalnız bıraktığı için babamı çok suçluyorum,ama kime göre suçlu babam.Yaşadıklarım için sürekli birilerini suçluyorum.

Onların geçerli nedenleri yok mu benim olduğu kadar? Ben neler yaptım kimbilir,karşılığında Bedel ödedim belki de...O kadar tümcem var ki ,hangi birini sayayım bilmiyorum.Kendime çok kızıyorum,kendi kendimin tek düşmanı benim aslında.En kısa zamanda yok olmak istiyorum.Dedim ya cesaretim yok kendimi yok etmeye anne!'

Yaşlı kadın bir kez daha okudu yasin'in ikinci sayfasını,kendini veremiyordu duaya. Kitabı kapatıp yanbaşındaki taşa oturdu.'Yavrucak bunalımda,kesinlikle yardım alması gerekir.Ona yeğenimin torunu Ayşe'den söz etmeliyim,iyi bir ruh bilimcidir.'"Şu an günlerdir olmak istediğim yerdeyim,ama neden buradayım onu bile bilmiyorum.Hiçbir şeyi hak etmiyorum aslında tek şey yalnızlık hak ettiğim.Buna gerçekten inanıyorum,kimseye layık olduğu, hak ettiği şekilde davranmıyorum ki.Gözyaşlarım bile terk ettiler beni ,akmıyorlar.Yardım et bana anne!,yıllardır gelmediğin yere bir kez olsun gel ve bana yol göster ya da tut elimden götür olduğun yere.Şu an tek istediğim bu.Başka seçeneğim de kalamadı zaten.Dedim ya,başarabildiğim tek bir konu bile yok.En azından senin yanına gelebilirim,bundan korkmuyorum ama arkamda gözü yaşlı bırakacağım insanları aklıma getirdikçe içim daha da çok acıyor.Beni hayatlarında bir yerlere koymuş insanlara haksızlık ettiğimi düşünüyorum.Kendime olan nefretimi arttırmaktan başka da bir işe yaramıyor aslına bakarsan.Başka bir düşünce yok kafamda.' Vah evladım vah...anne ölmüş ,baba ilgisiz ...arkasında bırakacağı insanlar kim acaba? 'Beni hayatında bir yerlere koymuş insanlar' diyor.'Şu an kime ne anlatıyorum,işyan mı şikayet mi ediyorum,yardım mı istiyorum anne? Gerçekten beni duyuyormusun,söyledikleri doğru mu? Sevgilimi çok özledim,beni sarıp sarmalayan kendinden bilen sevgilimi.Bile bile kaybettim onu .Bile bile terk ettirdin kendimi,mutluluğumu şımarıklığımla kendi ellerimle yok ettim.O yüzden her olumsuzluğu,her acıyı hak ettiğimi düşünüyorum anne.Kimseye bir yararım dokunmadı bu güne kadar.Yanına gelmek istiyorum ,beni bırakıp gitmiş olsan da ben yine de seni istiyorum.Belki gerçek yerim orasıdır.Şimdi anladım ki boşa konuşuyorum.Tek dileğim uçup gitmek senin gibi. Beni yanına al lütfen annem...'

Kız şimdi elini yüzüne kapamış katıla katıla ağlamaya başlamıştı.Yaşlı kadın elindeki dua kitabını çantasına özenle yerleştirip gözyaşlarını da elini tersiyle silerek gençkıza doğru yürüdü ve 'Lades!' diye seslendi.'Yavrucuğum ,ne güzel ismin var.Kendin de öyle İstemedemden kulak misafiri oldum anneciğinle dertleşmene,sonuna dek dinledim.'Genç kız Şaşkın şaşkın bakıyordu yaşlı kadına;kabristanda tek başına olduğunu sanıyordu varlığının farkında bile değildi.'Nedir seni böyle karamsar ,umutsuz yapan? Yaşamın hiç mi güzel yanını yok çocuğum?Henüz baharındasın,yaz var,sonbahar ,kış...daha ne gördün ki sen? Bir Okulun ya da bir diplaman vardır her halde,öğrenci misin,bir işin,mesleğin?...'

Kız yanıt vermeden dalgın dalgın uzaklara bakıyordu.Yaşlı kadın ona biraz daha yaklaşıp elini genç kızın omuzuna koydu.'Annem beni doğururken ölmüş,fotoğraflarını görüp hayalini sevdim.Yetmiş yaşındayım ve en az altmış yıldır her ölüm yıldönümünde gelir ben de onunla konuşurum.Anneciğin sana yardımcı olamayacağı gibi çok da üzülür.Bir ölüden yardım istemek akıl işi mi? SEN ,kendine sen yardım edeceksin.Yüreğindeki zehirli otları söküp atarak başlayacaksın işe.Yerlerine papatyalar,gelincikler,nergisler ekeceksin. Baykuşları,akbabaları kışalayıp yerlerine bülbül,kanarya,serçe uçuracaksın güzel kızım. Zehiri bal eyleyecek,hayat sana somutsa da sen ona hep gülümsemeyi sürdüreceksin yavrucuğum .Anneciğine dua etmek için gel,ona güzel şeyler söyle.Ben öyle yapıyorum.Ne

demişMevlana'Gül düşünürsen gülistan,diken düşünürsen dikenistan olursun'Yaşam bir savaştır çocuğum,uzun süren bir savaş,yenme de vardır yenilme de.Bazen yüreciğin sevinçle dolar,coşarsın,bazen de mutsuz olur ağlarsın.Hatalar yapa yapa tanırısın hayatı ve insanları.Olayla-rın üstesinden gelmek için çaba gösterir,yıkılıp pes emezsen ayakata kalmayı başarır,amaç-larına isteklerine ulaşırsın.Anneciğınle uzun uzun konuştun.Bana yanıt vermiyorsun,dilin var,değil mi?Genç kız kirpikleri oslanmış,güzel gözlerini yaşlı kadına çevirerek gülümsedi.'Teşekkür ederim efendim,çok ama çok teşekkür ederim...bana inanılacak gibi değil ama ba-na o kadar iyi geldiniz ki yüreğimde papatya,gül,sümbül...ne ararsanız var;her hüznü anımda sizi düşüneneğim ve olayların üstesinden geleceğim"Ha şöyle be çocuğum,sana da bu yakışırdı,umutsuzluklara isyan değil umut ve çaba iyi gelir.Ben annemi kaybettikten sonra babam bana kıyamadığı için bir daha evlenmedi,babaannem büyüttü beni.Babaannemin ölümünden sonra da ben babamı yalnız barakamaya kıyamadığım için evlenme işini hep erteleyip durdum. Baba-kız ilişkilerimiz çok çok iyiydi,anlayışlı ,olgun ,hoşgörülü harika bir babaydı.Vasiyeti üzerine onu Edirne'ye kız kardeşinin yanına defnettik.Her yıl ziyaretine giderim babacığımın.Aşkımı da hiç düşünmemeye çalışıyorum.Ne derler 'Eğer onu çok seviyorsan bırak gitsin dönerse senindir,dönmezse zaten hiçbir zaman senin olmamıştır'...

Sevinç Doğancan GÜVEN